

יום קיץ באמצע החורף

זה היה יום קיצי באמצע החורף. משפחתי ואני החלטנו לנצל את מזג האוויר היפה ולצאת לטיול. 'סוף-סוף אפשר לצאת בלי לקחת מעיל או סוודר', חשבתי לעצמי.

נסענו לכיוון חוף הים, והחלטנו לשחק בכדור. אמא דאגה לאוכל ולמשקאות. ישבנו יחד על החול מול הים הכחול, ונהנינו מההזדמנות הזו של ביקור בים באמצע החורף. הגלים התנשאו לגובה והתנפצו בהתקרבות אל החוף. לא היינו יחידים על החוף. על הרעיון הזה – לצאת באמצע החורף אל חוף הים – חשבו, כנראה, גם אחרים. פתאום החלה רוח קלה מנשבת, עננים צצו לפתע. קודם לכן לא נראה כל ענן בשמים.

השמים החלו להתכסות בעננים אפורים שהופיעו כדי להזכיר לנו – אם שכחנו לרגע – שאנו בעונת החורף. ללא אזהרה או הודעה מוקדמת החל טפטוף, ועד מהרה הוא התגבר והפך לגשם זלעפות. אספנו במהרה את חפצינו ורצנו. נכנסנו נוטפי מים למכונית, עצובים ומאוכזבים.

הרגשתי שאני חייב לעשות משהו כדי לשפר את הרגשתנו, והתחלתי לצחוק. הצחוק שלי הדביק את כולם, וכך ישבנו וצחקנו. "הו, איך נהנית?", אמרה אחותי הגדולה, והבנתי שהצלחתי.